

**2010. január 27-én benyújtott kereset — Arkema France
kontra Bizottság**

(T-23/10. sz. ügy)

(2010/C 80/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Arkema France (Colombes, Franciaország) (képviselők: J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg az 2009. november 11-én hozott C(2009) 8682 bizottsági határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, amennyiben az a felperesre vonatkozik, és mindenesetre semmisítse meg az 1. cikk (1) bekezdését, amennyiben az megállapítja, hogy a felperes 1994. március 16. és 1996. március 31. között részt vett az ónszabályozókkal kapcsolatos jogsértésben,
- semmisítse meg a felperessel szemben a 2. cikkben kiszabott bírságot,
- amennyiben a Törvényszék nem semmisítené meg a bírság egészét, felülvizsgálati jogköre keretében jelentősen csökkentse azt;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a COMP/C.38.589. hőszabályozók ügyben 2009. november 11-én hozott bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozat megállapította, hogy a felperes az EK 81. cikk (jelenleg EUMSZ 101. cikk) két külön megsértésében vett részt: az ónszabályozók, illetve az ESBO piacán, és e termékek mindegyike tekintetében bírságot szabott ki.

Keresete alátámasztására a felperes az alábbi jogalapokra hivatkozik:

Először is úgy érvel, hogy az 1/2003/EK rendelet⁽¹⁾ 25. cikkének megfelelő alkalmazása alapján az Akzo ügyben⁽²⁾ az eljárás nem szakította meg az elévülési időt, és a Bizottság bírságkiszabási jogkörére mindkét jogsértés esetében tíz éves elévülési idő vonatkozott a „kétszeres korlátozás” szabályából

következően. A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy találta, hogy az Akzo ügyben a Törvényszék előtt folytatott eljárás időtartama megszakította az elévülést, és azt a hibás következtetést vonta le, hogy a fent említett rendelet 25. cikkének (5) bekezdésében meghatározott tíz éves időhatár a jelen esetben meghosszabbodik.

Másodsorban a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy jogos érdeke fűződne olyan jogsértések megállapításához, amelyek esetében nincs jogköre bírságot kiszabni. A felperes tulajdonképpen arra hivatkozik, hogy az 1/2003/EK rendelet 7. cikke lehetővé teszi a Bizottság számára annak bírság kiszabása nélküli megállapítását, hogy jogsértést követtek el, amennyiben a Bizottság bizonyítja jogos érdekét.

Harmadsorban, az első két jogalaptól függetlenül, a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő megállapítást, amely szerint a felperes 1994. március 16. és 1996. március 31. között részt vett az ónszabályozókkal kapcsolatos jogsértésben, és arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította jogos érdekét e megállapítás megtételét illetően.

Negyedsorban, és amennyiben a Törvényszék nem semmisíti meg a bírság egészét, a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította az 1999. február 23. utáni részvételt, és ekképpen a kartell második időszakára vonatkozóan kiszabott bírságot csökkenteni kell a jogsértés rövidebb időtartamának tükrözése érdekében.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 205. o.)

⁽²⁾ A Törvényszék T-125/03. és T-253/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akros Chemicals kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. szeptember 17-én hozott ítélete (EBHT 2007., II-3523. o.)

**2010. január 26-án benyújtott kereset — Euro-Information
kontra OHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT)**

(T-28/10. sz. ügy)

(2010/C 80/62)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Franciaország) (képviselő: A. Grolée ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács által az R 635/2009-2. sz. ügyben 2009. november 11-én hozott határozatot abban a részében, amelyben az elutasította a 7 077 654. sz. védjegybejelentést a jelen kereset tárgyát képező áruk és szolgáltatások tekintetében;
- Adjon helyt a 7 077 654. sz. „EURO AUTOMATIC PAYMENT” közösségi védjegybejelentésnek a 9. és 36. osztályba tartozó, elutasított áruk és szolgáltatások egésze tekintetében;
- az OHIM-ot kötelezze a felperesnek az OHIM előtti és a jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére, az eljárási szabályzat 87. §-a alkalmazásával.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: az „EURO AUTOMATIC PAYMENT” szövegvédjegy a 9., 35., 36., 37., 38., 42. és 45. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (7 077 654. sz. védjegybejelentés)

Az elbíráló határozata: az elbíráló a lajstromozást részben megtagadta.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy nem leíró jellegű, hanem az elutasított áruk és szolgáltatások egésze tekintetében megkülönböztetésre alkalmas.

2010. január 28-án benyújtott kereset — Hollandia kontra Bizottság

(T-29/10. sz. ügy)

(2010/C 80/63)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Holland Királyság (képviselők: C. Wissels és Y. de Vries, meghatalmazottak)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék részlegesen semmisítse meg a C 10/2009 (ex. N 138/2009) — Hollandia/ING Groep N.V számára nyújtott állami támogatás ügyben 2009. november 18-án hozott bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy találta, hogy a holland állam által az ING Groep N.V.-vel kapcsolatban hozott bizonyos intézkedések az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés értelmében állami támogatásnak minősülnek, és e támogatást bizonyos feltételek mellett a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította. E határozat szerint a tőkebevitel 5 milliárd eurónyi része visszafizetési feltételeinek módosítása kiegészítő támogatásnak minősül.

E kereset a határozat 2. cikkének (1) bekezdése ellen irányul, amely többek között a Bizottság azon megállapításán alapul, miszerint a tőkebevitel 5 milliárd eurónyi része visszafizetési feltételeinek módosítása állami támogatást jelent.

A felperes először is úgy érvel, hogy a határozat ellentétes az EUMSZ 107. cikkel, amennyiben a Bizottság e határozatban azt állapította meg, hogy a visszafizetési feltételek módosítása az ING elsődleges tőkéjében való részesedésre vonatkozóan az ING javára nyújtott 2 milliárd euró kiegészítő állami támogatásnak minősül. A felperes szerint a Bizottság a következő okokból sorolta tévesen a visszafizetési feltételek módosítását állami támogatásnak:

- amennyiben egyáltalán állami támogatásról van szó, az a határozat szerint az ING elsődleges tőkéjében való teljes részesedésből áll, e támogatás visszafizetési feltételeinek módosítása nem képezhet a részesedésen felüli állami támogatást.
- a visszafizetési feltételek módosítását tartalmaznia kellett volna az elsődleges tőkében való részesedés Bizottság általi értékelésének, és azt nem lehetett volna külön értékelni.
- abban az esetben, ha a Bizottságnak ténylegesen jogában állt a visszafizetési feltételek módosítását külön értékelni az állami támogatásokra vonatkozó szabályok fényében, e tekintetben számos hibát vétett.